

De kast.....

Ik kwam bij een cliënt,
en werd met koffie en speculaas verwend,
maar al snel kwam toen de vraag:
wat gaan we doen vandaag?

Het was wel even schrikken,
iets waar je normaal tegen aan zou hikken,
ik snapte ineens heel goed,
het speculaasje in mijn snoet!

De keukenkastjes wil ik graag gedaan!
Ga er maar eens aanstaan!
Voor iemand die al wat ouder is,
is op je knieën zitten, zeker geen kattenpis!

Het moeilijkste doe ik het eerst maar,
dan is dat vast klaar!
Het is werkelijk om te gillen,
maar ging zitten op mijn billen.

Lag ondertussen languit op de grond,
dacht, maak het wel heel bont,
mevrouw, die weinig zag riep nog waar ik was,
ik riep terug: lig half in de diepe kast!

Kom je zo uit de kast vroeg die mevrouw?
ik riep: Ik kom maar gauw!
Daarna deed ik de kastjes boven,
alles schoon, niet te geloven!

Wil je ook op de kastjes doen en goed ernaast?
Ach, uren genoeg, ik heb geen haast.
Ik wist meteen, schrijf een gedicht over de kasten hier,
in de kast, uit de kast en op de kast, wat hadden we plezier!

Alleen onder de kast is een probleem.....